

Ve stížnosti do tohoto rozhodnutí na nss podané namítá st-I, že — — mu nebyly sděleny výsledky šetření, že nebyl o nich slyšen, nebyla mu dána možnost, aby k nim zaujal stanovisko, a dovozuje, že úřad nesmí opřítí své rozhodnutí o taková skutková zjištění nebo průvody, o nichž nebyla straně poskytnuta možnost se vyjádřiti. Výtku tu neshledal soud důvodnou. Podle právních předpisů, upravujících policejní řízení trestní, má býti obviněný vyslechnut o trestním činu jemu za vinu kladeném, úřadu však není uložena povinnost, aby před vydáním trestního nálezu, resp. rozhodnutí o podaném rekursu proti nálezu první instance oznamoval obviněnému, resp. rekurentovi výsledky šetření a poskytoval mu možnost o nich se vyjádřiti a k nim zaujmouti stanovisko. Takovou povinnost nelze dovoditi ani ze všeobecných zásad ovládajících řízení administrativní.

St-I dále vytýká, že neví, co bylo v řízení správním vyšetřeno a že mu byla vzata možnost účinně uplatňovati procesní práva. Námitku tuto uznal soud důvodnou.

Nař. rozhodnutí uvedlo sice čin, kterým uznává st-le vinným, neuvedlo však skutečnosti, které považuje za prokázány a na jichž základě dospělo ke skutkovému závěru shora uvedenému; odvolání se na provedené šetření nestačí, není-li vytknuto, které skutečnosti a na jakém základě pokládá úřad za prokázány; rozhodnutí musí také obsahovati výrok o tom, proč nebyli vyslechnuti jednotliví svědci st-lem vedení a nebyly provedeny důkazy st-lem nabízené, resp. považoval-li úřad výslech těchto svědků a provedení nabídnutých důkazů za zbytečné a z jakých důvodů.

Nař. rozhodnutí jest tedy stíženo vadami, které st-li znemožňují právní obranu a soudu odnímají možnost je přezkoumati.

Bylo proto nutno zrušiti je dle § 6 zák. o ss.

Č. 3671.

Administrativní řízení: Předpisy o opravných prostředcích v řízení před samosprávnými úřady na Moravě.

(Nález ze dne 28. května 1924 č. 9447.)

V ě c: Dr. Frant. Sch. v N. J. (adv. Dr. Kar. Schreitter z Prahy) proti moravskému zemskému výboru o včasnost rekursu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Ve schůzi ze 4. října 1922 usneslo se ob. zast. v N. J., aby předepisováním a vybíráním státní daně z masa pověřen byl některý invalida za roční remuneraci nepřevyšující 4000 Kč.

Z usnesení toho se odvolal st-I k mor. zv v Brně. Odvolání adresované městské radě v N. J. podal v sobotu dne 21. října 1922 v N. J. na poštu; k měst. úřadu došlo dne 23. října 1922. V odvolání udal sám, že o usnesení tom zvěděl z vyhlášky vydané dne 7. října 1922.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání to ve smyslu § 98 ob. zřiz. jako opožděné, jelikož napadené usnesení, jak st-I sám ve svém odvolání uvádí, veřejně vyhlášeno bylo dne 7. října 1922, kdežto odvolání u měst.

rady podáno bylo teprve dne 23. října 1922, tudíž po uplynutí 14 denní odvolací lhůty.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutím a opatřením samosprávných úřadů na Moravě upraveno bylo posledně zákonem z 21. července 1914 č. 55 z. z. mor. Podle § 1 tohoto zák. možno opravné prostředky podávati ústně do protokolu, písemně nebo telegraficky; den doporučeného podání na poštu nebo podání u telegrafního úřadu pokládati jest za den podání opravného prostředku.

Za tohoto zákonného stavu směl žal. úřad odmítnouti odvolání st-lova jako opožděné jen tenkrát, kdyby měl ve spisech zjištěno, že podání, jež došlo na obecní úřad po uplynutí 14 denní lhůty odvolací, bylo zde podáno buď přímo nebo prostým n edoporučeným dopisem — ev. bylo-li odesláno doporučeně, že dáno také již na poštu po uplynutí lhůty odvolací. Okolnost taková však v daném případě ze spisů patrna nebyla a byla tudíž možnost, že odvolání bylo ještě před uplynutím lhůty odvolací odesláno doporučeně — jak stížnost také tvrdí, a žal. úřad v odvodním spisu také připouští. Za tohoto stavu věci neměl však žal. úřad ve spisech dostatečného podkladu pro odmítnutí odvolání st-lova pro opožděnost, a učinil-li tak přece, dlužno v postupu jeho spatřovati vadnost řízení, pro kterou slušelo rozhodnutí jeho zrušiti dle § 6 zák. o ss.

Č. 3672.

Živnostenské právo: I. * Nezákonitosti, které se sběhly při svolání a konání hromady společenstevní, mohou býti jen tehdy důvodem k anulování usnesení schůze, když mohou míti vliv na výsledek hlasování. V takovém případě jest pouhý odhad výsledku hlasování nepřipustný. — II. * Předpisu § 119 a) živn. řádu o písemném uvědomění členů společenstva o svolání hromady společenstevní jest vyhověno, když se k doručení písemného vyrozumění o svolání hromady užije takového prostředku, o němž za normálních poměrů lze předpokládati, že vyhoví účelu, totiž že pozvání na schůzi dostane se do rukou členů společenstva.

(Nález ze dne 28. května 1924 č. 9466.)

Věc: Max R. v P. (adv. Dr. Lad. Špaček z Prahy) proti ministerstvu obchodu o usnesení hromady společenské o zrušení gremia obchodních jednatelů.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Výměrem magistrátu hl. města Prahy z 29. září 1921 nebylo vyhověno stížnosti Maxe R. a společníků do usnesení valné hromady gremia obchodních jednatelů v Praze z 22. května 1921 o zrušení tohoto gremia. Výměr ten byl pořadem instančním nař. rozhodnutím potvrzen.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Členy společenstva svolává k hromadě společenstevní dle 1. odst. § 119 a) živn. ř. starosta společenstva nebo jeho náměstek a kdyby hromadu společenstevní nemohl svolati starosta ani jeho náměstek, svo-